

Lopuksi kolmanneksi kantajat väittävät, että asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa yhdessä sakkojen laskennassa sovellettavien suuntaviivojen ⁽²⁾ kanssa on rikottu, sillä komissio ei ollut riittävästi alentanut sakkoja. Ne väittävät, että komission olisi pitänyt ottaa paremmin huomioon menettelyn liian pitkä kesto ja niiden aktiivinen yhteistoiminta yhteistoimintatiedonannon ⁽³⁾ ulkopuolella.

-
- ⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).
- ⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrittävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).
- ⁽³⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 25.1.2010 — Alibaba Group v. SMHV — allpay.net (ALIPAY)

(Asia T-26/10)

(2010/C 100/69)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Alibaba Group Holding Limited (Grand Cayman, Caymansaaret) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: allpay.net.Limited (Hereford, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 5.11.2009 asiassa R 1790/2008-1 tekemä päätös on kumottava sikäli kuin valitus hylättiin ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ALIPAY luokkiin 9, 35, 36, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanamerkin ALLPAY yhteisön tavaramerkkirekisteröinti luokkiin 9, 36, 40 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten; sanamerkin ALLPAY.NET tavaramerkkirekisteröinti Yhdistyneessä kuningaskunnassa luokkiin 9, 16, 36, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten; sanan ALLPAY sisältävien tiettyjen sanamerkkien tavaramerkkirekisteröinti Yhdistyneessä kuningaskunnassa luokkiin 9, 36, 40 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten; elinkeinotoiminnassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytetyt sanan ALLPAY sisältävät rekisteröimättömät aikaisemmat tavaramerkit tai merkit

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (josta on tullut neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) rikkomisen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että asianomaisten tavaramerkkien välillä oli sekaannusvaara.

Kanne 27.1.2010 — AC-Treuhand v. komissio

(Asia T-27/10)

(2010/C 100/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: AC-Treuhand AG (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat C. Steinle ja I. Hermeneit)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission 11.11.2009 tekemä päätös K(2009) 8682 lopullinen (asia COMP/38589 — Lämpöstabilisaattorit) on kumottava kantajaa koskevilta osin
- toissijaisesti kantajalle edellä mainitun päätöksen 2 artiklan 17 ja 38 kohdassa määrättyjen sakkojen määrää on alennettava
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asiassa COMP/38589 — Lämpöstabilisaattori — 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 8682 lopullinen. Riidanalaisella päätöksellä kantajalle ja muille yrityksille määrättiin sakkoja EY 81 artiklan ja 1.1.1994 lukien ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Kantaja on komission mukaan osallistunut ETA:n alueella joukkoon tinastabilisaattorien sektorilla ja ESBO/esterien sektorilla toteutettuja yhteistointajärjestelyjä ja/tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joilla vahvistettiin hintoja, jaettiin markkinoita vahvistamalla toimituskiintiöt, jaettiin ja osoitettiin asiakkaat sekä vaihdettiin taloudellisesti arkaluonteisia tietoja erityisesti asiakkaista sekä tuotanto- ja toimitusmääristä.

Kantaja esittää kanteensa tueksi yhdeksän kanneperustetta.

Kantaja väittää ensimmäiseksi, että komissio on lähtenyt virheellisesti siitä, että yhteistointajärjestely kesti tinastabilisaattorien osalta 21.3.2000 saakka ja ESBO/esterien osalta 26.9.2000 saakka. Kantaja väittää tässä yhteydessä, että yhteistointajärjestelyistä luovuttiin jo vuoden 1999 puolivälissä.

Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että komission toimivalta määrätä sakkoa on vanhentunut. Se katsoo, että kymmenen vuoden ehdoton vanhentumisaika oli päättynyt vuoden 1999 puolivälissä. Vanhentumisaika ei myöskään ole ollut pysähdyksissä yhdistetyissä asioissa T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals vastaan komissio, käydyn oikeudenkäyntimenettelyn aikana.

Kolmanneksi kantaja vetoaa EY 81 artiklan rikkomiseen ja laillisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska kantajalle ei konsulttiyrityksenä voida määrätä seuraamusta EY 81 artiklan perusteella. Kantaja väittää tähän liittyen, että sen toiminta ei kuulu EY 81 artiklan sanamuodon piiriin, ja että tällainen tulkinta ei ollut tosiseikkojen tapahtuma-aikaan missään tapauksessa ennustettavissa.

Kantaja vetoaa toissijaisesti neljännen, viidennen ja kuudennen kanneperusteensa yhteydessä komission tekemään virheeseen sakon määrää vahvistettaessa. Se esittää yksityiskohtaisemmin, että kantajalle olisi voitu määrätä ainoastaan symbolinen sakko, koska tulkinta, jonka mukaan myös konsulttiyritykset kuuluvat EY 81 artiklan soveltamisalan piiriin, ei ollut ennustettavissa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan. Lisäksi asiassa on rikottu sakoista annettuja suuntaviivoja⁽¹⁾, koska sakkoa ei olisi saanut vahvistaa kiinteämääräisenä vaan se olisi pitänyt laskea niiden palkkioiden perusteella, jotka kantaja oli saanut suorittamistaan palveluista. Tämän lisäksi komissio on sen vuoksi, että kyse oli vain yhdestä kilpailusääntöjen rikkomisesta, rikkonut asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽²⁾ 23 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä kymmenen prosentin rajaa. Kantaja väittää tässä yhteydessä myös, että määrättyt sakot vaarantavat sen olemassaolon eivätkä ne ole kyseisen ylärajan tarkoituksen ja tavoitteen mukaisia.

Kantaja vetoaa kolmen viimeisen kanneperusteensa yhteydessä menettelyvirheeseen. Se väittää, että komissio on rikkonut menettelyn kohtuullista kestoa koskevaa periaatetta (seitsemäs kanneperuste), että kantajalle on ilmoitettu myöhässä sitä vastaan aloitetusta tutkimusmenettelystä (kahdeksas kanneperuste) ja että riidanalaista päätöstä ei ole annettu kantajalle tiedoksi sääntöjenmukaisesti (yhdeksäs kanneperuste).

⁽¹⁾ Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006, C 210, s. 2).

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 26.1.2010 — Hairdreams v. SMHV — Bartmann (MAGIC LIGHT)

(Asia T-34/10)

(2010/C 100/71)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: "Hairdreams" HaarhandelsgmbH (Graz, Itävalta)
(edustaja: Rechtsanwalt G. Kresbach)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)